

Spore bezbojne, loptaste, $5-6 \times 4-5 \mu$. Sete se pojavljuju u hime-nijumu ali su retke.

Trulež. Rana faza je žućkastobela promena u srčici, oivičena trakom žutozelene do mrkocrne boje. U daljem toku drvo je beličasto, sa vrlo malim pukotinama. U ovom momentu mnogobrojne fine, skoro pravilne koncentrične linije nastaju u beloj sunderastoj masi. Konačno dolazi do bele slojevite truleži.

Trulež je uglavnom lokalizovana u srčici, ali se ponekad širi i u be-ljici. Nastaje na svim visinama debla.

Ekologija i fiziologija. Optimum je oko $+28^{\circ}\text{C}$, a maksimum oko $+37^{\circ}\text{C}$. Raste sporije od *U. fomentaria*.

Sl. 59 — Karpofora gljive *Phellinus igniarius* na hrastovom debalu (original)

Napada i oštećuje podjednako celulozu i lignin.

Ekonomski značaj. Važna je za plantacije vrba i topola. Po seči sta-bala nastavlja sa razaranjem u trupcu, ali sporo.

Suzbijanje. Sastoji se u izbegavanju stvaranja rana i preloma grana. Racionalno je i smanjenje ophodnje kod topola i vrba (na ispod 40 god.).

Phellinus dryadeus (Pres.) Pat. Napada prizemni deo hra-stovih debala do 2 m. nad zemljom.

Trulež je bela, filamentozna, nalik na celuloznu pulpu. Napadnuta je isključivo srčika. Početak je tamnocrna masa, zvana »vodeno drvo«.

Ekologija i fiziologija. Raste vrlo sporo. Optimalna temperatura je na oko $+25^{\circ}\text{C}$.

Gljiva je čest uzrok vetroizvala. Nema evidencije da li drvo pro-dužava da truli posle obaranja.